

Սեպտ. 28/ին ի Կ. Պոլիս գրած է վկայական մը, որով կը ծանուցանէ՝ թէ ինք «Թովհ. Վ. Ազարեան ի Զմիւռնոյ... արհիեպս. Համթայ...» եպիսկոպոս ձեռնադրեր է 18 Սեպտ. 1797ին Ստեփան Վ. Ազերեանը, որ Կ. Պոլսոյ հայ կաթողիկէից Առաքելական փոխանորդ Սօֆիալեան Սահակ Վ. ին «Օգնիչ վեքարն» էր, ինչպէս վերն յիշեցինք։ Այս վկայագիրը կը պահուի Վիեննայի Մխիթարեանց մատենադարանը (Տաշեան, 1033)։ Այսուհետեւ երկար ապրած պիտի չըլլայ, վասն զի այս ատեն արդէն 75—80 տարեկան կար։ Աղեքսանդրեան Ա. (էջ 12) կ'աւանդէ թէ Թովհ. Արքեպս. 1770ին Յուլիս 22ին Կ. Պոլիս վախճանած ըլլայ, որ սակայն ամբողջովին սխալ է, ինչպէս ըսուածներէն յայտնի է։

Մինչեւ այս ժամանակ Սարգիս Արքեպիսկոպոս ուրիշ հանճարեղ շատ աշակերտներ ալ հրահանգած էր։ Ասոնցմէ մէկն էր Գաղատացի Իգնատիոս Վ., որ Էջմիածնի նուիրակ ըլլալէն ետեւ բարի մահուամբ վախճանած էր՝ 1789էն յառաջ։ Գարձեալ Կեսարացի Յովհանն Վ. Արիմանեան, որ յետոյ Թրիեսոսի հայ կաթողիկէայց երէց եղած էր։ Ասոր մահուան մասին՝ Թրիեսոսի հայ կաթողիկէայ նշնցեցելոց գրքին մէջ (Թղթհ. 34ա—34բ. ԺԶ, Տաշեան, 924) կը կարդանք. «Յամի Տեառն 1781, 30 Հոկտ. Յաւուր երեքշաբաթի 9 եւ կէս ժամու աւուրն փոխեցաւ առ Տէր բարի եւ երջանիկ մահուամբ յառաջագոյն ընկալեալ զամե-